

Sygn. akt IX Ka 1832/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwki

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 roku

sprawy R. S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 27 września 2013 roku sygn. akt XII K 843/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w ramach zarzuconego oskarżonemu czynu uznaje go za winnego tego, że w dniu 3 sierpnia 2013 r. w miejscowości K. gm. D. kierował rowerem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, to jest wykroczenia z art. 87 § 1 a kw (w brzmieniu Ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie Ustawy- Kodeks Postępowania Karnego oraz niektórych ustaw – Dz. U z 2013 r. poz. 1247) i za ten czyn na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 600 (sześćset) złotych;

2. uchyla pkt II i III wyroku odpowiednio odnoszący się do zakazu prowadzenia rowerów oraz świadczenia pieniężnego;

3. na podstawie art. 87 § 4 kw (w brzmieniu powołanej ustawy) w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka względem R. S. środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 1 (jednego) roku;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty od wymierzonej kary grzywny za obie instancje;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 1832/13

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej (...) w K. oskarżył R. S. o to, że w dniu 3 sierpnia 2013 roku w miejscowości K., gmina D. kierował rowerem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym stężeniu 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178 a § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział XII Karny z dnia 27 września 2013 roku oskarżonego R. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178 a § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 178 a § 2 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze sześćdziesięciu stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę dziesięć złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego R. S. środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres dwóch lat.

Na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł od R. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości stu złotych.

Na podstawie art. 627 kpk zasądził od R. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę sto pięćdziesiąt złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym sześćdziesiąt złotych tytułem opłaty od orzeczonej kary.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 27 września 2013 roku wniósł osobiście oskarżony R. S. i choć nie sprecyzował zarzutów wprost to z treści apelacji należało wywodzić, że zaskarżył on wyrok w zakresie wymierzonej mu kary wskazując, iż jest ona rażąco niewspółmierna do popełnionego przez niego czynu i wniósł o umorzenie tak kary jak i innych dolegliwości finansowych w tym kosztów orzeczonych w wyroku.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja wywiedziona przez oskarżonego skutkowałą istotną zmianą zaskarżonego wyroku na korzyść R. S., aczkolwiek nie z uwagi na trafność argumentów zawartych w tej apelacji.

Z urzędu bowiem należało dostrzec, że w dniu 27 września 2013 roku, z mocą od dnia 9 listopada 2013 roku uchwalono ustawę o zmianie Ustawy Kodeks Postępowania Karnego oraz niektórych ustaw – Dz. U z 2013 roku, poz. 1247 na mocy której dotychczasowe przestępstwo określone w art. 178 a § 2 kodeksu karnego, poprzez uchylenie tego przepisu (prowadzenie innego niż mechaniczny pojazd po drodze publicznej ...w stanie nietrzeźwości ...) uległo depenalizacji a więc przestało być przestępstwem i stało się wykroczeniem o jakim mowa w art. 87 § 1 a kodeksu wykroczeń.

W związku z tym należało zmienić co do istoty zaskarżony wyrok i w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu aktem oskarżenia a przypisanego oskarżonemu wyrokiem uznano R. S. za winnego tego, że w dniu 3 sierpnia 2013 roku w miejscowości K. gmina D. kierował rowerem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości to jest wykroczenia art. 87 § 1 a kw.

Konsekwencją tego stało się uchylenie pkt II i III zaskarżonego wyroku czyli orzeczonego na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk zakazu prowadzenia rowerów na okres dwóch lat oraz orzeczonego na podstawie art. 49 § 2 kk świadczenia pieniężnego w wysokości stu złotych na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Skoro czyn popełniony przez oskarżonego stał się wykroczeniem to należało na nowo wymierzyć karę R. S. i Sąd Odwoławczy uznał, że właściwą sankcją na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 kw będzie kara grzywny w rozmiarze sześciuset złotych. Za wymiarem tego rodzaju kary i w tej wysokości przemawiało to, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest wysoki. Przesądzały o tym takie fakty jak bardzo wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego i prowadzenie roweru w warunkach nocnych, a więc przy ograniczonej widoczności przez co oskarżony swoim zachowaniem stwarzał duże zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym.

Rozmiar kary uwzględnia okoliczność, że sytuacja materialna oskarżonego jest na tyle trudna, że nie uzasadnia sięgania po karę w wyższym wymiarze. Nie do przyjęcia zatem było żądanie w apelacji ze strony oskarżonego by w zasadzie odstąpić od wymierzenia kary finansowej bez orzekania jakiegokolwiek innej sankcji. W okolicznościach oczekiwanych przez oskarżonego R. S. nie odczułby jakiegokolwiek dolegliwości związanej ze swoim nagannym zachowaniem.

Nadto Sąd Okręgowy uznał, że niezbędne jest orzeczenie względem oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów i orzeczono ten zakaz na okres jednego roku w oparciu o przepisy art. 87 § 4 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw.

Takie rozstrzygnięcie uzasadniało było potrzebą wyeliminowania oskarżonego, stwarzającego zagrożenie w ruchu lądowym, jako uczestnika tego ruchu, a jednocześnie winno uświadomić sprawcy, że musi ponieść konsekwencje dolegliwe na tyle by w przyszłości szanował istniejący porządek prawny.

Reasumując należało zgodnie z art. 437 § 1 kpk zmienić zaskarżony wyrok.

Jednocześnie dostrzegając nie najlepszą sytuację materialną oskarżonego Sąd Odwoławczy zwolnił R. S. od obowiązku uiszczenia opłaty i wydatków za postępowanie odwoławcze.

SSO Jan Klocek